



Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LVII. Num quis sit damnatorum infernus Lutherocaluinistis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

do eis Fidem ac Spem; quibus eo usque sustentabantur, yti Viatores verè sancti: solum enim Limbus Sanctorum erat, iste scil. locorum inferni quartus: Quem, eductis S. Patribus, clausit IESVS, ut nulli sit usui. Ista ex D. Thoma.

III. L Y M B V S Quia Caluino est Fabula; Puritanis, Error Communis Patrum: eritne & S. Scriptura fabulosa vel erro-nea? Nam & ipsa loquitur infernum, cum de Sanctorum receptaculo defunctorum meminit. Ut Gen. 17. Pius la-cob ait: *Descendam ad filium meum ad in-fernū*. Idem Gen. 42. 44. *Deduceatis canos meos. &c. ad inferos*. Et hic loquendi usus in Scriptura multus est de Sanctis pluribus: & Inferi, Infernus. &c. non co-e-los superorum significant.

2. Similiter & iste loquendi modus frequens est: *Mortuus est Abraham*, Genet. 25. congregatusque est ad populum suum. Ibidem. *Ismahel mortuus est*, & appositus est ad populum suum. Num. 10. *Pergat A-a-ron ad populum suum*. Numer. 27. *Ibis, Moyses, ad populum tuum. &c.*

IV. Samuel, Eccl. 46. laudatur, quod mortuus prophetarit; cum nimis. 1. Reg. 28. apparens anima Sauli de terra ascen-dere visa est: *Non, quod incantationi Pythonissæ obnoxia pareret: quippe ea anteuenit vltro; vnde & Pythonissa turbabatur: Nec, quod phantasma esset dæmoniacum: vt quibusdam placet: Sed veracrat, ipsaque Samuelis anima; vt consentiunt quæ plures quæ saniores: Et textus indicat; Intellexit ergo Saul quod esset Samuel; non putauit: Dixit Sa-muel ad Saul. &c. certus.*

V. Lazarus, Luc. 16. erat in Sinu A-brahæ; Epulo in inferno, scil. dominato-

rum: Eadem erant in voragine; licet magno intercedente χάρυατι, id est, in-an. Et sic de complutibus sanctis, qui non in cœlo, sed in inferno fuisse me-morantur.

Itaque Psal. 118. Narrauerunt mihi int-qui Caluinistæ fabulationes; sed non ut lex tua. Vide Bellarmin. I. 4. de Chri-sto c. II.

Q V A E S T I O L V I I .

*Num quis sit infernus damnatorum
Lutheri - Caluinistis?*

LUTHERVS in cap. 3. Iouæ tomo 3. Ienensi. Quid Infernus sit, ante diem extremum, nondum certa sum. Nam ipso peculiarem locum aliquem, ubi nunc sine anima damnatorum, quemadmodum pingunt pectora, & ventre Mancipi docent; ID Nihil est, mē sententia

2. Christophorus Irææ, in Speculo inferni. cap. 9. distinct. 1. est quadruplicem architectus infernum. Infernus esse quatuorpartic potest. 1. Mala, & peccata onus conscientia. 2. Imminentia moris dolores & agonizans. 3. Angustia, timor & horror, quem anima damnatorum à corporis sensu sentiunt. 4. Localis Abyssus, quam ventris manicia lassitate do-cent. Hi infernus, nostro iudicio, nihil est: & in fine mundi demum preparabuntur.

3. BRENTIUS 10. Recognitione pag. 15. Interca damnatis in infernum nec ascendunt, nec descendunt; sed satibene cum Angelis suis, & impiis omnibus, ac Infernus ipse, sunt in Regno cœlesti. Vide Sturmum in Antipapo. po. 4. parte 2.

CALVINISTÆ in Catechismo Hei-delbergensi anni 1563. & 1569. Et Bucerius apud Schlüselburgum lib. 1. art. 27. Infer-nus, id est, locus improbis cruciandi destinatus, sitne aliquis, nondum adhuc constat. CALVIN. Inst. lib. 3. c. 25. §. 12. Libet oīe videtur in-fernus aliud, nisi horror quidam conscientia. Idem sensibile quondam Originem liquet in Genealog. par. 1. quest. 16. & hic superiorius quest. 52.

A V T O R. Tametsi locis iam citatis nimio plus in eam quæstionem con-tulii; vt in re neamini ignorata, vel dubi-tata;

tata, nisi cui cum ratione libuerit insanire: istis tamen hic adjecerim pauca solum biblica, quæ illum, quem damnum credimus infernum, secretum ab aliis locum, propriumque existere oportere testantur.

1. *Seditioſi, quibus terra dehiscebat irato Deo, Num. 16. descendērunt viuen-tes in infernum: Eum scilicet locum quo antè coelo deturbati ruerant Angeli apostaræ.*

2. *Ezechiel in planctu super Pharaonem, ac Aegypti multitudinem, ait de-nique, cap. 32. Detrahe eam ad terram ultimam; quam? Cum his, qui descendunt in lacum. Ibidem de Assyriis imperfectis ait; Quorum data sunt sepulcra in nouissimis Ie-cus. Causa: Quia portauerunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum. Ibi-dem de gigantibus sceleratis ait: De-scenderunt in infernum cum armis suis. Quia portauerunt confusione suam flagi-tiorum.*

3. *Huc addixit eos pro meritis, qui ait, Deut. 32. Ignis succensus est à furore meo: hæc ira Dei Vindicis: locus ecce; & ardebit usque ad Inferni nouissima. Sic Job. 24. intelligit: Usque ad inferos pecca-tum illius.*

4. *Queritur de impiis Job, c. 21. sed denique dum tenent tympanum. &c. et du-cunt in bonis dies suos; in punto ad inferna descendunt. Sic de meretrice, Prou. 2. At inf. roſemītæ eius inclinata sunt.*

5. *Deijs affirmat Job. 7. Quid descen-dit ad inferos, non ascendit.*

6. *In hoc inferno Inferiore, Ps. 85. alli-gauit Apoc. 9. Regem Angelum abyssi, in puteo abyssi, is, qui habet clavis abyssi.*

7. *Hic clamauit, Luc. 16. diues epulo*

exflammis. Quæ, aliaque talia solum de impiis, damnatis, de damnatorum pœ-nis, deque receptaculo ultimo damnati-onis sic loquitur, ut aliter nequeant vel probabiliter interpretari, etiam ab ijs, qui ybique tropos & allegorias crepare assolent: ceu nouis Origenistis Caluini-anis solenne est. Porro de effectu Passi-onis Dominicæ.

V. DE PASSI MERITO.

QVÆSTIO LVIII.

An Christus natus ac Paſsus sibi quid meruerit?

LUTHERANUS ut Gerlachius Tübinger Profeſor Theologij lib. contra Ioan. Busæum, Christus nihil quicquam, nec illa Humana, nec illa Diuina, natura, aut in cruce, aut in inferno dolorib. promeruit. Busæo, nubem S. Patrum obſcienti, respondit ille: Licet Auguſtinus &c. & alii ita ſentire videantur; eorum amētate-nua auctio & ſequor, quatenus evidenter Scriptura rationib. ſuas probant. Quæ, dum Christum P. R. O-PTEK Paſſionem gloriā coronatum, & caput exaltasse dicunt; non causam promerentem, ſed euenum glorio-sum significant.

CALVINISTÆ cum CALVINO Instit. 1. 2. c. 17. § 6. Querere, An ſibi meruerit Christus; quod faciunt Lombardus & Scholastici; non minus ſtulta eft curioſitas, quam temeraria definitio, ubi hoc idem aſſeruerunt. Quocirca Calvin. in Mat. h. 16. v. 21. Non reperit Fi-des noſtra in cruce, quoſe ſuſtentet. PETRVS MARTYR. Omnibus ſuis operibus ne cœlum quidem promeruit.

SVADET CALVINVS iſtis, Instit. 1. 2. c. 17. §. 6. 1. Quid enim opa fuit descendere unicum Filium, ut ſibi quicquam acquireret noui? 2. Ibid. Consilium ſuum exponens Deus omnem dubitationem excusat. Non enim Fili⁹ utilitati conſuluit dicitur Pater in cuius meritis; ſed Eu⁹ tradidisse in mortem, neque ei

M. a. peper-